

LLEÓ XIV
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres 25 de març de 2026

Catequesi. Els documents del Concili Vaticà II.

**II. Constitució dogmàtica *Lumen gentium*. 5. Sobre el fonament dels Apòstols.
L'Església en la seva dimensió jeràrquica**

Benvolguts germans i germanes, bon dia i benvinguts!

Continuem amb les catequesis sobre els documents del Concili Vaticà II, comentant la constitució dogmàtica *Lumen gentium* sobre l'Església (LG). Després d'haver-la presentat com a poble de Déu, avui prendrem en consideració la seva forma jeràrquica.

L'Església catòlica troba el seu fonament en els Apòstols, que Crist va voler com a columnes vives del seu cos místic; i té una dimensió jeràrquica que obra al servei de la unitat, de la missió i de la santificació de tots els seus membres. Aquest orde sagrat està fonamentat permanentment en els Apòstols (cf. Ef. 2,20; Ap 21,14) pel fet que van ser testimonis autoritzats de la resurrecció de Jesús (cf. Ac 1,22; 1Co 15,7) i enviats pel Senyor mateix en missió al món (cf. Mc 16,15; Mt 28,19). Com que els Apòstols són cridats a custodiar fidelment els ensenyaments salvadors del Mestre (cf. 2Tm 1,13-14), transmeten el seu ministeri a homes que, fins al retorn de Crist, continuen santificant, guiant i instruint l'Església «gràcies a aquells que els succeeixen en el seu ministeri pastoral» (CIC, n. 857).

Aquesta successió apostòlica, fonamentada en l'Evangeli i en la Tradició, és aprofundida en el capítol III de la *Lumen gentium*, titulat “Constitució jeràrquica de l'Església, i en particular de l'episcopat”. El Concili ensenya que l'estructura jeràrquica no és una construcció humana que serveix per a l'organització interna de l'Església com a cos social (cf. LG 8), sinó que és una institució divina que té com a finalitat perpetuar fins al final dels temps la missió que Crist va donar als Apòstols.

El fet que aquesta temàtica es tracti en el capítol III, després que l'essència veritable i pròpia de l'Església s'hagi contemplat en els dos primers (cf. *Acta Synodalia* III/1, 209-210), no implica que la constitució jeràrquica sigui un element posterior respecte al poble de Déu: com assenyala el decret *Ad gentes*, «els Apòstols esdevingueren plançons del nou Israel i alhora origen de la sagrada Jerarquia», n. 5), pel fet de ser comunitat dels redimits per la Pasqua de Crist, establerta com a mitjà de salvació per al món.

A fi de captar la intenció del Concili, és convenient llegir bé el títol del capítol III de la *Lumen gentium*, que explicita l'estructura fonamental de l'Església, rebuda de Déu Pare mitjançant el Fill i portada a compliment per l'efusió de l'Esperit Sant. Els Pares conciliaris no van voler presentar els elements institucionals de l'Església, com ho podria fer entendre el substantiu *constitució* si s'entén en el sentit modern. El document es concentra, en canvi, en el «sacerdoci ministerial o jeràrquic», que difereix «per essència i no sols per grau» del sacerdoci comú dels fidels, i recorda que «s'ordenen l'un a l'altre, car un i altre participen, cada un a la seva manera, de l'únic sacerdoci de Jesucrist» (LG 10). Així, el Concili tracta el ministeri que es transmet a homes que són investits de *sacra potestas* (cf. LG 18) per al servei en l'Església: s'atura, especialment, en l'episcopat (LG

18-27), i després en el presbiterat (LG 28) i el diaconat (LG 29) com graus de l'únic sacrament de l'orde.

Amb l'adjectiu *jeràrquica*, per tant, el Concili vol indicar l'origen sagrat del ministeri apostòlic en l'acció de Jesús, Bon Pastor, així com les seves relacions internes. Els bisbes, sobretot, i, a través d'ells, els preveres i els diaques, han rebut encàrrecs (en llatí *munera*) que els porten a estar al servei de «tots els qui formen part del poble de Déu» per tal que contribuint «al mateix objectiu de forma lliure i ordenada, arribin a la salvació» (LG 18).

La *Lumen gentium* recorda diverses vegades de manera eficaç el caràcter col·legial i de comunió d'aquesta missió apostòlica, i reafirma que «aquell encàrrec, que el Senyor encomanà als pastors del seu poble, és un autèntic servei que, de manera significativa és anomenat en la Sagrada Escriptura *diakonia* o ministeri» (LG 24). Es comprèn, doncs, per què sant Pau VI va presentar la jerarquia com una realitat «nascuda de la caritat de Crist per a realitzar, difondre i garantir la transmissió intacta i fecunda del tresor de la fe, de l'exemple, de preceptes, de carismes, deixat per Crist a la seva Església (Disc. 14 de setembre de 1964, a *Acta Synodalia* III/1, 147).

Estimades germanes, estimats germans, demanem al Senyor que envii a la seva Església ministres ardents de caritat evangèlica, dedicats al bé de tots els batejats, i missioners valents arreu del món.